

Prisliste

Øyeblikkelig hjelp:

Husk å dekantere like før servering!

Historier fra virkeligheten

La andre drikke ung vin, men skjenk meg vin som er tappet under de gamle konsuler.

– Ovid.

Arbeidsdagen kan bli lang. Gösta Hammarlund hadde før i tida en fast vitsetegning øverst på side 3 i Dagbladet. En dag i verste sommervarmen hadde han en legevits. En eldre, noe korpulent lege sitter og svette bak skrivebordet. Du ser at det nærmest renner av han, og selv om det er en svart strektegning, ser du tydelig at han er helt rød i toppen. En yppig kontorsøster kommer smilende inn. Følgende samtale utspiller seg:

- Er det flere på venterommet, søster?
- Bare fru Hansen.
- Å fyttetrakkern! Legg stetoskopet i kjøleskapet og vis 'a inn om 20 minutter!

På legesenteret vårt hadde vi for et par år siden en fransk vikar. Vi kan kalle han Jean Claude. Han var hos oss et års tid. Det var mye moro med Jean Claude. Han var så fransk.

En dag 2 minutter før stengetid kommer legesekretæren inn til meg. «Jeg har sagt at det er stengt, altså, men det er en her som heter Fredriksen som sier at han *må* se en lege med

en eneste gang! Han har vondt i beina, og det er visst noe med blodårene.»

Ja, ja. Slik er det. Nå som før.

Jeg kjente ikke Fredriksen, men han viste seg å være en hedersmann i åttiårsalderen.

«Hvor lenge har du hatt vondt i beina da, Fredriksen?», spurte jeg og prøvde å være både vennlig og deltakende. «Minst en tjue-tredve år!» Fredriksen var rasende. Jeg klarte å bevare en indre stemning fylt av ro og empati. «Men når du har hatt det så lenge, så har du vel vært hos lege med det før?»

Joda, Fredriksen hadde vært hos mange leger opp gjennom åra, og sist, for noen måneder siden, hadde han vært hos Jean Claude.

«Hva sa Jean Claude at det kom av, da?» Jeg var litt spent, for Jean Claude sa ofte ganske mye rart.

«Han sa at det var tette blodårer!» Fredriksen var like sint.

«Javel. Sa han noe om hva du skulle gjøre med det?»

«Han sa jeg skulle drikke ei halv flaske rødvin om dagen!» Nå hadde Fredriksen vansker med å styre seg. Saken utvikla seg litt uvanlig, men jeg prøvde forsiktig å gå videre med en litt humoristisk tone:

«Hehe, men det var vel et ålreit råd å få fra en lege?»

«Nei, for jeg liker ikke rødvin!», brølte Fredriksen, så sint at han var nesten på gråten. «Også blir det så jævla dyrt! Jeg har aldri kjøpt rødvin før, men han skreiv opp en god en som jeg skulle ha, og den koster 420 kroner flaska!»

Blodårene til Fredriksen var ellers helt i orden, de. Han var en ivrig fjellvandrer, og han hadde myofascielle plager, som vi har klart å hjelpe han med.